

“मीठे बच्चे- बाबा आउनुभएको छ तिमी बच्चाहरूलाई सुख चैनको दुनियाँमा लिएर जान । चैन हुन्छ नै शान्तिधाम र सुखधाममा ।”

प्रश्न:- यस युद्धको मैदानमा मायाले सबैभन्दा पहिलो आक्रमण कुन कुरामा गर्छ ?

उत्तर:- निश्चयमा । चल्दा-चल्दै निश्चय तोडिदिन्छ त्यसैले हार खान्छन् । यदि पक्का निश्चय रहन्छ- बाबा जो सबैको दुःख हरेर सुख दिनेवाला हुनुहुन्छ, उहाँले नै हामीलाई श्रीमत दिइरहनुभएको छ, आदि-मध्य-अन्त्यको ज्ञान सुनाइरहनुभएको छ, तब कहिल्यै पनि मायासँग हार हुन सक्दैन ।

गीत:- इस पाप की दुनिया से...

ओम् शान्ति । कसका लागि भन्छन्, कहाँ लिएर जाने, कसरी लिएर जाने... यो दुनियाँमा कसैले पनि जान्दैन । तिमी ब्राह्मण कुल भूषणले नम्बरवार पुरुषार्थ अनुसार जान्दछौ । तिमी बच्चाहरू जान्दछौ- यिनमा जसको प्रवेशता छ, जसले हामीलाई आफ्नो र रचनाको आदि-मध्य-अन्त्यको ज्ञान सुनाइरहनुभएको छ, उहाँले सबैको दुःख हरेर सबैलाई सुखदायी बनाइरहनुभएको छ । यो कुनै नयाँ कुरा होइन । बाबा कल्प-कल्प आउनुहुन्छ, सबैलाई श्रीमत दिइरहनुहुन्छ । बच्चाहरूले जान्दछन्- बाबा पनि उही हुनुहुन्छ, हामी पनि उही नै हौं । तिमी बच्चाहरूलाई यो निश्चय हुनुपर्छ । बाबा भन्नुहुन्छ- म आएको छु बच्चाहरूलाई सुखधाम, शान्तिधाममा लिएर जानका लागि । तर मायाले निश्चय रहन दिँदैन । सुखधाममा चल्दा-चल्दै फेरि हराइदिन्छ । यो युद्धको मैदान हो नि । त्यो युद्ध हुन्छ बाहुबलको, यो हो योगबलको । योगबल बडो नामीग्रामी छ, त्यसैले सबैले योग-योग भनिरहन्छन् । तिमीले यो योग एकै पटक सिक्दछौ । बाँकी उनीहरूले अनेक प्रकारका हठयोग सिकाउँछन् । यो उनलाई थाहा छैन- बाबाले कसरी आएर योग सिकाउनुहुन्छ । उनीहरूले त प्राचीन योग सिकाउन सक्दैनन् । तिमी बच्चाहरूले राम्ररी जान्दछौ, यो उहाँ बाबाले नै राजयोग सिकाइरहनुभएको छ, जसलाई याद गरिन्छ- हे पतित-पावन आउनुहोस् । यस्तो ठाउँमा लिएर जानुहोस् जहाँ चैन होस् । चैन हुन्छ नै शान्तिधाम, सुखधाममा । दुःखधाममा चैन कहाँबाट आयो ? चैन छैन त्यसैले त ड्रामा अनुसार बाबा आउनुहुन्छ, यो हो दुःखधाम । यहाँ दुःख नै दुःख छ । दुःखका पहाड गिर्नेछन् । जतिसुकै धनवान् हुन् वा जेसुकै हुन्, कुनै न कुनै दुःख अवश्य हुन्छ । तिमी बच्चाहरू जान्दछौ- हामी मीठा बाबाको साथमा बसेका छौं, जो बाबा अहिले आउनुभएको छ । ड्रामाको रहस्यलाई पनि अहिले तिमी जान्दछौ । बाबा अहिले आउनुभएको छ- हामीलाई लिएर जानुहुन्छ । बाबा हामी आत्माहरूलाई भन्नुहुन्छ किनकि उहाँ हामी आत्माहरूका बाबा हुनुहुन्छ नि । जसको लागि नै गायन छ- आत्मायें परमात्मा अलग रहे बहुकाल... शान्तिधाममा सबै आत्माहरू साथमा रहन्छन् । अहिले बाबा त आउनुभएको छ बाँकी जो थोरै वहाँ रहेका छन्, उनीहरू पनि माथिदेखि तल आइरहन्छन् । यहाँ तिमीलाई बाबाले कति कुरा

सम्झाउनुहुन्छ । घरमा गएपछि तिमी भुल्दछौ । छ धेरै सजिलो कुरा । बाबा जो सबैका सुखदाता, शान्तिदाता हुनुहुन्छ उहाँले बच्चाहरूलाई बसेर सम्झाउनुहुन्छ । तिमी कति थोरै छौ । बिस्तारै-बिस्तारै वृद्धि हुँदै जानेछ । तिम्रोको बाबासँग गुप्त प्रेम छ । जहाँ रहे पनि, तिम्रो बुद्धिमा हुन्छ- बाबा मधुवनमा बस्नुभएको छ । बाबा भन्नुहुन्छ- मलाई वहाँ (मूलवतनमा) याद गर । तिमीहरूको पनि निवास स्थान वहाँ हो । अवश्य बाबालाई याद गर्दछौ, जसलाई तिमी माता-पिता भन्दछौ । उहाँ वास्तवमा तिमीहरूको पासमा आउनुभएको छ । बाबा भन्नुहुन्छ- म तिमीहरूलाई लिएर जानका लागि आएको छु । रावणले तिमीलाई पतित तमोप्रधान बनाएको छ, अब सतोप्रधान पावन बन्नु छ । पतित कसरी जान सक्छ । पवित्र त अवश्य बन्नु छ । अहिले एउटा पनि मनुष्य सतोप्रधान छैन । यो हो तमोप्रधान दुनियाँ । यो मनुष्यहरूको नै कुरा हो । मनुष्यका लागि नै सतोप्रधान, सतो, रजो, तमोको राज सम्झाइन्छ । बाबा बच्चाहरूलाई नै सम्झाउनुहुन्छ । यो त धेरै सजिलो छ । तिमी आत्माहरू आफ्ना घरमा थियौ । वहाँ त सबै पावन आत्मा रहन्छन् । अपवित्र त रहन सक्दैन । त्यसको नाम हो नै मुक्तिधाम । अहिले बाबाले तिमीलाई पावन बनाएर पठाइदिनुहुन्छ । फेरि तिमी पार्ट बजाउनका लागि सुखधाममा आउँछौ । सतो, रजो, तमोमा तिमी आउँछौ ।

पुकार्छन् पनि- बाबा हामीलाई वहाँ लिएर जानुहोस् जहाँ चैन हुन्छ । साधु-सन्त आदि कसैलाई पनि यो थाहा छैन- चैन कहाँ मिल्न सक्छ ? अहिले तिमी बच्चाहरू जान्दछौ- सुख शान्तिको चैन हामीलाई कहाँ मिल्दछ । बाबा अहिले हामीलाई २१ जन्मको सुख दिनका लागि आउनुभएको छ । बाँकी जो पछि आउँछन् उनीहरू सबैलाई मुक्ति दिन आएका हुन् । जो ढिलो आउँछन् उनीहरूको पार्ट नै थोरै हुन्छ । तिमीहरूको पार्ट सबैभन्दा ठूलो छ । तिमी जान्दछौ- हामीले ८४ जन्मको पार्ट बजाएर अहिले पूरा गरेका छौं । अब चक्र पूरा हुन्छ । सारा पुरानो वृक्षलाई पूरा हुनु छ ।

अहिले तिमीहरूको यो गुप्त सरकारले दैवी वृक्षको कलम लगाइरहनुभएको छ । उनीहरूले त जंगली वृक्षको कलम लगाइरहन्छन् । यहाँ बाबाले काँडालाई बदलेर दैवी फूलहरूको वृक्ष बनाइरहनुभएको छ । त्यो पनि सरकार हो, यो पनि गुप्त सरकार हो । त्यसले के गर्छ र यसले के गर्छ ! फरक हेर त कति छ । उनीहरूले केही पनि बुझ्दैनन् । वृक्षका विरूवा लगाइरहन्छन्, ती जंगली वृक्ष त अनेक प्रकारका छन् । कसैले के को कलमी लगाउँछन्, कसैले के को ? अहिले तिमी बच्चाहरूलाई बाबा फेरि देवता बनाइरहनुभएको छ । तिमी सतोप्रधान देवता थियौ फेरि ८४ को चक्र लगाएर तमोप्रधान बनेका छौ । कोही सदैव सतोप्रधान रहोस्, यस्तो हुँदै-हुँदै । हर चीज नयाँबाट फेरि पुरानो हुन्छ । तिमी २४ केरेटका सुन थियौ, अहिले ९ केरेट सुनको गहना बनेका छौ, फेरि २४ केरेट बन्नु छ । आत्माहरू यस्तो बनेका छन् नि । जस्तो सुन त्यस्तै गहना बन्छ । अहिले सबै काला बनेका छन् । इज्जत राख्नका लागि कालो शब्द नभनेर श्याम भनिदिएका हुन् । आत्मा सतोप्रधान पवित्र थियो फेरि कति खाद परेको छ । अहिले फेरि पवित्र हुनका लागि बाबा युक्ति पनि बताउनुहुन्छ । यो हो योग अग्नि यसबाट नै तिमीहरूको खाद निस्कनेछ । बाबालाई याद गर्नु छ । बाबा स्वयं भन्नुहुन्छ— मलाई यस प्रकार याद गर । पतित-पावन म हुँ । तिमीलाई अनेक पटक मैले पतितबाट पावन बनाएको हुँ । यो पनि पहिले तिमीले जान्दैनथ्यौ । अहिले तिमीले जान्दछौ— आज हामी पतित छौं, भोलि फेरि पावन हुनेछौं । उनीहरूले त कल्पको आयु लाखौं वर्ष लेखेर मनुष्यलाई घोर अन्धकारमा पारिदिएका छन् । बाबा आएर राम्रोसँग सबै कुरा सम्झाउनुहुन्छ । तिमी बच्चाहरूले जान्दछौ— हामीलाई कसले पढाउँछ, ज्ञानका सागर पतित-पावन बाबा जो सबैका सद्गति दाता हुनुहुन्छ । मनुष्यले भक्तिमार्गमा कति महिमा गाउँछन् तर त्यसको अर्थ केही पनि जान्दैनन् । स्तुति गाउँदा पनि सबैलाई मिलाएर गाउँछन् । गुडगुडधानी गरे जस्तै, जसले जे सिकायो त्यसलाई कण्ठ गऱ्यो । अब बाबा भन्नुहुन्छ— जे जति सिकेका छौ, ती सबै कुरा भूल । जीवन छँदै मेरो बन । गृहस्थ व्यवहारमा युक्तिसँग चल्नु छ । याद एक बाबालाई नै गर्नु छ । उनीहरूको हो नै हठयोग । तिमी हौ राजयोगी । घरधनीलाई पनि यस्तो शिक्षा दिनु छ । तिम्रो चाल-चलनलाई देखेर यस्तो अनुसरण गरून् । कहिल्यै आपसमा लडाईं-भगडा गर्नु छैन । यदि लडाईं गऱ्यो भने अरूले के सम्झन्छन्, यिनीहरूमा त धेरै क्रोध छ । तिमीहरूमा कुनै पनि विकार नरहोस् । मनुष्यको बुद्धिलाई पतित बनाउने (चट गर्ने) चीज हो सिनेमा, यो नर्क जस्तै हो । त्यहाँ जानाले नै बुद्धि समाप्त (चट) हुन जान्छ । दुनियाँमा कति विकार (गन्द) छ । एकातिर सरकारले नियम पास गर्छ— १८ वर्षभित्र कसैले विवाह नगरोस् फेरि पनि धेरैभन्दा धेरै विवाह भइरहन्छन् । बच्चालाई काखमा राखेर विवाह गराइरहन्छन् । अहिले तिमीले जान्दछौ— बाबाले हामीलाई यस छी-छी दुनियाँबाट लिएर जानुहुन्छ । हामीलाई स्वर्गका मालिक बनाउनुहुन्छ । बाबा भन्नुहुन्छ— नष्टोमोहा बन, केवल मलाई याद गर । कुटुम्ब परिवारमा रहँदा-रहँदै मलाई याद गर । केही मेहनत गऱ्यो भने मात्र विश्वका मालिक बन्नेछौ । बाबा भन्नुहुन्छ— मामेकम् याद गर र आसुरी गुणलाई छोड । सधैं राती आफ्नो चार्ट चेक गर । यो तिमीहरूको व्यापार हो । यो व्यापार बिरलै कसैले गर्छन् । एक सेकेण्डमा कंगाललाई शिरको ताज बनाइदिनुहुन्छ, यो जादु ठहरियो नि । यस्ता जादुगरको त हात समात्नुपर्छ । जसले हामीलाई योगबलद्वारा पतितबाट पावन बनाउनुहुन्छ । अरू कसैले बनाउन सक्दैन । गंगाजीबाट कोही पावन बन्न सक्दैन । तिमी बच्चाहरूमा अहिले कति ज्ञान छ । तिमीहरू मनमनै खुशी हुनुपर्छ— बाबा फेरि आउनुभएको छ । देवीहरूको पनि कति चित्र आदि बनाउँछन्, उनलाई हतियार दिएर भयंकर बनाइदिन्छन् । ब्रह्मालाई पनि कति हातहरू दिन्छन्, अब तिमी सम्झन्छौ, ब्रह्माका हातहरू त लाखौं हुन्छन् । यति सबै ब्रह्माकुमार-कुमारीहरू, यी बाबाका उत्पत्ति हुन् नि, त्यसैले प्रजापिता ब्रह्माका यति धेरै हातहरू छन् ।

अहिले तिमी हौ रूप-वसन्त । तिमीहरूको मुखबाट सदैव रत्न निस्कनुपर्छ । ज्ञान रत्नभन्दा अरू कुनै कुरा ननिस्कियोस् । यी रत्नहरूको कसैले मूल्य तोक्न सक्दैन । बाबा भन्नुहुन्छ— मनमनाभव । बाबालाई याद गऱ्यो भने देवता बन्नेछौ । अच्छा !

मीठे-मीठे सिकीलधे बच्चाहरूप्रति माता-पिता बापदादाको याद-प्यार एवं गुडमर्निङ्ग । रूहानी बाबाको रूहानी बच्चाहरूलाई नमस्ते । रूहानी बच्चाहरूको रूहानी बाबालाई गुडमर्निङ्ग, नमस्ते ।

रात्रि कलास ११-०३-६८

तिमीहरूको पासमा प्रदर्शनीको उद्घाटन गर्नका लागि ठूला-बडा मानिसहरू आउनेछन्, उनीहरूले केवल यति बुझ्दछन्— भगवान्लाई पाउनका लागि यिनीहरूले यो राम्रो मार्ग निकालेका छन् । जसरी भगवान्लाई प्राप्त गर्नका लागि सत्सङ्ग आदि गर्छन्, वेद पढ्छन्, त्यसरी नै यो पनि यिनीहरूले मार्ग लिएका हुन् । तर यो बुझ्दैनन् कि

यिनीहरूलाई भगवान्ले पठाउनुहुन्छ । केवल राम्रो कर्म गर्छन्, पवित्रता छ र भगवानसँग मिलाउँछन् । यी देवीहरूले राम्रो मार्ग निकालेका छन्, बस् । जसद्वारा उद्घाटन गराइन्छ उसले त आफूलाई धेरै महान् सम्झन्छ । कुनै ठूला-ठूला मानिसहरू बाबाको लागि सम्झन्छन् कुनै महान् पुरुष हुन् होला, उनीसँग गएर भेट गरौं । बाबा त भन्नुहुन्छ— पहिले फाराम भरेर पठाऊ । पहिले त तिमी बच्चाहरू उनलाई बाबाको पूरा परिचय देऊ । परिचय विना आएर के गर्ने ! शिवबाबासँग त तब मिल्न सक्छन् जब पहिले पूरा निश्चय हुन्छ । विना परिचय मिलेर के गर्ने ! कोही धनवान् आउँछन्, सम्झन्छन्— म यिनीहरूलाई केही दिऊँ । गरिब कसैले एक रूपयाँ दिन्छन्, साहुकारले १०० रूपयाँ दिन्छन्, गरिबको एक रूपयाँ मूल्यवान् हुन्छ । ती साहुकारहरू त कहिल्यै यादको यात्रामा यथार्थसँग रहन सक्दैनन्, उनीहरू आत्म-अभिमानि बन्न सक्दैनन् । पहिले त पतितबाट पावन कसरी बनिन्छ त्यो लेखेर दिनुपर्छ । तमोप्रधानबाट सतोप्रधान बन्नु छ । यसमा प्रेरणा आदिको कुनै कुरा नै छैन । बाबा भन्नुहुन्छ— मामेकम् याद गन्यौ भने खिया (जंक) निस्किएर जान्छ । प्रदर्शनी आदि हेर्न आउँछन् तर यदि दुई-तीन पटक आए भने बुझ्नुपर्छ, यसलाई केही तीर लागेको छ । देवता धर्मको हो, यसले भक्ति राम्रो गरेको छ । हुन त कसैलाई राम्रो लाग्छ तर लक्ष्यलाई पकिडएको छैन भने त्यो के कामको । यो त तिमी बच्चाहरू जान्दछौ— ड्रामा चलिरहन्छ । जे चलिरहेको छ बुद्धिद्वारा जान्दछौ के भइरहेको छ ! तिम्रो बुद्धिमा चक्र चलिरहन्छ, दोहोरिइरहन्छ । जसले जे गरेका थिए, त्यही गर्छन् । बाबाले लिने, नलिने त्यो उहाँको हातमा छ । हुन त अहिले सेन्टर आदि खुल्छन्, पैसा काममा आउँछ । जब तिमीहरूको प्रभाव निस्कन्छ फेरि पैसा के गर्नेछौ ! मूल कुरा हो पतितबाट पावन बन्ने । त्यो त बडो मुश्किल छ, यसमा लागून् । हामीले त बाबालाई याद गर्नु छ । रोटी खाँयो, बाबालाई याद गन्यो । सम्झन्छन्— पहिले हामी बाबाबाट वर्सा त लिऊँ । हामी आत्मा हौं पहिले त यो पक्का गर्नुपर्छ । यस्तो जब कोही निस्कन्छ तब तीव्र दौड लगाउन सकिन्छ । वास्तवमा तिमी बच्चाहरूले सारा विश्वलाई योगबलद्वारा पवित्र बनाउँछौ त्यसैले बच्चाहरूलाई कति नशा रहनुपर्छ । मूल कुरा हो नै पवित्रताको । यहाँ पढाइन्छ पनि र पवित्र पनि बन्नुपर्छ, स्वच्छ पनि रहनु छ । मनमा अरु कुनै कुरा याद रहनु हुँदैन । बच्चाहरूलाई सम्झाइन्छ— अशरीरी भव । यहाँ तिमी पार्ट बजाउन आएका छौ । सबैलाई आ-आफ्नो पार्ट बजाउनु नै छ । यो ज्ञान बुद्धिमा रहनुपर्छ । सिँढीमा पनि तिमीले सम्झाउन सक्छौ । रावण राज्य हो नै पतित, रामराज्य हो पावन । फेरि पतितबाट पावन कसरी बन्ने, यस्ता-यस्ता कुरामा रमण गर्नुपर्छ, यसलाई नै विचार सागर मन्थन भनिन्छ । ८४ को चक्र याद आउनुपर्छ । बाबाले भन्नुभएको छ— मलाई याद गर । यो हो रूहानी यात्रा । बाबाको यादद्वारा नै विकर्म विनाश हुन्छ । ती जिस्मानी यात्राबाट अभै विकर्म बन्छ । भन, यो बुटी हो । यसलाई बुझेपछि सबै दुःख दूर हुनेछ । बुटी लगाउँछन् नै दुःख दूर होस् भनेर । अच्छा ।

मीठे-मीठे सिकीलधे बच्चाहरूप्रति माता-पिता बापदादाको यादप्यार एवं गुडनाइट । रूहानी बच्चाहरूको रूहानी बापदादालाई नमस्ते ।

धारणाको लागि मुख्य सारः—

- १) नष्टोमोहा बनेर बाबालाई याद गर्नु छ । कुटुम्ब परिवारमा रहँदै विश्वको मालिक बन्नका लागि मेहनत गर्नु छ । अवगुणलाई छोड्दै जानु छ ।
- २) आफ्नो चाल-चलन यस्तो बनाउनु छ जसलाई देखेर सबैले अनुसरण गरून् । कुनै पनि विकार भित्र नरहोस्, यो जाँच गर्नु छ ।

वरदानः— रोबको अंशलाई पनि त्याग गर्ने स्वमानधारी पुण्य आत्मा भव

स्वमानधारी बच्चाहरू सबैलाई मान दिनेवाला दाता हुन्छन् । दाता अर्थात् दयावान् । उनीहरूमा कहिल्यै कसैप्रति संकल्पमा पनि रोब (धाक) हुँदैन । यो यस्तो किन ? यस्तो गर्नु हुँदैन, हुनु हुँदैन, ज्ञानले यस्तो भन्छ र... ! यो पनि सूक्ष्म रोबको अंश हो । तर स्वमानधारी पुण्य आत्माले गिरेकालाई उठाउँछन्, सहयोगी बनाउँछन् । उनीहरूले कहिल्यै यो संकल्प पनि गर्दैनन्— यसले त आफ्नो कर्मको फल भोगिरहेको छ, गरेपछि अवश्य पाउँछ... यसलाई गिर्नु नै पर्छ... । यस्तो संकल्प तिमी बच्चाहरूको हुन सक्दैन ।

स्लोगनः— सन्तुष्टता र प्रसन्नताको विशेषताले नै उड्ती कलाको अनुभव गराउँछ ।